

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Udenrigsministeren har meddelt mig, at han ønsker at give den tidligere anmeldte redegørelse om principperne for Danmarks bistand til udviklingslandene skriftligt og ikke som tidligere meddelt mundtligt.

Eksemplarer af redegørelsen vil blive omdelt, og den vil blive optaget i Folketingstidende og blive sat til forhandling fredag den 7. november.

Medlemmer af folketinget Anders Poulsen (V), Christophersen (V), Ellemann-Jensen (V) og Ivar Hansen (V) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for udgifter til bistand i skattesager). (Lovforslag nr. L 55).

I skrivelse af gårs dato meddeler fiskeriministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m. v.

(Lovforslag nr. L 58).

Indfødsretsudvalget har afgivet:

Betænkning over forslag til lov om indfødsrets meddelelse. (Lovforslag nr. L 15).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 31. oktober 1980 om principperne for Danmarks bistand til udviklingslandene.

(Redegørelse nr. II).

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

1. Det er efterhånden 2½ år siden folketinget sidst har haft lejlighed til at drøfte principperne for den danske bistand til udviklingslandene. Samtidig har den danske udviklingsbistand i den seneste tid været genstand for en betydelig offentlig debat med udgangspunkt i den svenske økonom professor Gunnar Myrdals kritik af hele den

vestlige verdens bistand og især i statsrevisorerne og rigsrevisionens kritik af en række konkrete danske bistandsprojekter. På denne baggrund har jeg fundet det rigtigt at give folketinget en samlet redegørelse for de principper, som regeringen lægger til grund ved administrationen af loven om internationalt udviklingssamarbejde.

2. Udviklingssamarbejdet mellem de industrialiserede lande og u-landene har stået på gennem ca. 20 år. Ser vi på udviklingen i u-landenes situation gennem denne periode, er det ikke et entydigt billede, der tegner sig.

Vi kan notere, at en række u-lande har haft en økonomisk vækst, som er langt større end den vækst, vi havde i vores del af verden, da vi i forrige århundrede begyndte udviklingen mod de industrialiserede samfund, som vi kender i dag.

Vi kan ligeledes konstatere, at der er sket visse fremskridt med hensyn til sundhedsforholdene og middelevælderen i de fleste u-lande. Der er sket fald i den andel af befolkningen, der er analfabeter. Der er tegn på, at befolkningstilvæksten er begyndt at aftage bl. a. i de meget folkerige lande i Asien.

Det ville ikke være rigtigt at sige, at disse positive træk er resultat af udviklingsbistanden. Bistanden har i gennemsnit udgjort en beskedent del sammenlignet med udviklingslandenes egen indsats. Der er dog ikke tvivl om, at bistanden har spillet en rolle.

3. Uanset disse positive træk kan de sidste 20 år bedst karakteriseres som en periode med voksende ulighed.

Svælget mellem de industrialiserede lande og landene i den 3. verden er vokset. Også mellem udviklingslandene indbyrdes er forskellen øget. De lande, der ved begyndelsen af 1970'erne var de fattigste, er sattet yderligere agterud.

Det står desværre også klart, at den økonomiske vækst ikke i lige høj grad er kommet alle befolkningsgrupper til gode. Alt tyder på, at indkomstfordelingen i en række udviklingslande har ændret sig til ugunst for de fattigere befolkningsgrupper.

Den absolutte fattigdom er stadig livets vilkår for store dele af u-landenes befolkninger. Der gives næppe noget præcist tal for gruppen af absolut fattige, men der er tale om hundreder af millioner mennesker. Absolut fattigdom indebærer ikke bare en lav eller slet ingen indtjening. Absolut fattigdom inde-